

Jaargang 3 nr. 97
30 juni 2009



Minister Onkelinkx (Volksgezondheid)



Dit is een afscheidsbrief van een 23-jarige.

Lees hem eens.

Ik had ook nog wat vraagjes.

Afscheidsbrief van V.:

Mama en zusje, het lijkt mij dat jullie me niet meer nodig hebben in de strijd tegen vader. Vergeet nooit dat ik van jullie hou. S., doe je best op school, ik weet dat het je geen kloten interesseert maar bijt door, je kan het en tis nodig. Je bent de beste zus die ik kon wensen. Mama, bedankt voor al het lekkere eten en het warme nest dat je me al die jaren gegeven hebt. Ik hou van jullie.

M., ik hou van je. De enige verbeelding van een gezinsleven dat ik me ooit kon maken was jij als mama van ons kindjes. Het is dankzij jou dat ik het al die jaren heb volgehouden. Als ik slechts 1 wens zou mogen doen, dan is het dat er ooit iemand evenveel van je kan houden als ik van jou hield en ik hoop dat iemand je gelukkig kan maken, iets wat ik niet kon. Elke keer dat ik je zag was ik zo gelukkig als een klein verliefd kind. Ik zou je nog veel meer willen zeggen, maar het lukt me niet. Ik hou van je. Ik hou van je. Ik hou van je.

T. en L., jullie waren men beste maatjes. Noem jullie kindje geen Vladimir, dat was maar om te lachen. Herman is mooier.

P. en J., doe een beetje minder dope gasten, het verergert de depressie. Geloof me.

L. en G., doe gewoon zo verder zoals jullie bezig waren, kvond et mooi. Maar vergeet nooit L., goochelen met moeilijke woorden is een teken van onmacht. Je bent snugger genoeg om het in boerentermen uit te drukken.

J., K., B, jundr zin echt klootzakn. Toopn daje pijnlijker sterft of ik. Luls.

M., lees Hyperion.

P., RSCA is veeeeeeeeeeeeeeel beter dan Club ;-)

S., merci tout court.

Urbanus, merci voe me te doen lachen maat. Uw liedjesteksten waren buitenaards zalig.

Waarschijnlijk hadden jullie iets poetischer verwacht, en zonder schrijffouten, maar ik heb geen zin...

Niemand die ik hier vermeld heb treft enige schuld. Integendeel, sommige roodharige mensen hebben de laatste 7 jaarvan mijn leven de moeite waard gemaakt. Dank je daarvoor.

Met veel spijt in het hart neem ik afscheid van jullie.

Graag zou ik begraven worden. In een graf zonder opschrift, enkel mijn naam.
Vaarwel

V.

Mevrouw Onkelinkx, U haalde een drugskartel in de legaliteit onder het voorwendsel van geneeskunde.

Een kartel, waarmee pakken inkomsten van het illegale drugscircuit naar 'propere' zakkenvullers konden verhuizen.

Het pedagogisch comfort van Uw generatie diende om het normale gedrag van kinderen tot een ziekte uit te roepen, waarmee dan lustig met verwoestende harddrugs aan het genezen en behandelen kon worden gegaan.

Want die harddrugs zijn ziektemakers.

En daar zijn natuurlijk artsen voor.

En die artsen verstaan de kunst om recursief hun iatrogeen systeem in stand te houden.

Ze mogen en ze willen niet eens weten dat U ze daarmee de zwaksten uit een nieuwe generatie laat uitdunnen, om het legale drugskartel gigantisch rijk te maken.

Dat legale drugskartel houdt ook U aan de touwtjes, mevrouw de minister. En dat weet U maar al te goed.

Waarom houdt U anders voor Kamer en Senaat de alarmerende cijfers sinds 2004, over het verbruik van een benzyloperidine (Rilatine, Ritalin, Concerta) achter en liegt U bovendien, door met vervalste cijfers te zwaaien.

Waarom maken U en Uw diensten de bevolking wijs dat men de jeugd zou genezen of minstens goed zou behandelen, met een harddrug van dezelfde chemische klasse als cocaïne en de pethidine, waarmee men Michael Jackson eerst groot en dan weer klein heeft gekregen..

Waarom verklaart U als Overheid het werkingsmechanisme van die dingen als onbekend?

Speelt U het spelletje van de dealers mee, die Demerol (Pethidine, Dolantine) een opiaat, een synthetische morfine enz. noemen, terwijl die stof in feite **methyphenidaat XXL of turbo** zou moeten genoemd worden.

Die doping waarmee Overheden voortaan aan een winstgevende rasveredeling werken.

Mevrouw de minister, U kent de technieken van de drugskartels en U laat begaan.

Wat zeg ik?

Ben ik er ver naast, door te stellen, dat U door Uw beleid dit allemaal in stand houdt?

Mevrouw Onkelinx, eind mei 2009 dreigde U al eens om weg te lopen uit de regering.

Vreest U niet dat Kamer en Senaat U voor de derde keer zullen ondervragen over de cijfers die U wil achterhouden?

En er zijn ook nog de statistieken, die men niet maakt over 'aangeboren hartziekten' en de plotse sterfgevallen.

Tijdens examens, voetbalwedstrijden, feestjes.

De genoemde psychotica, die medisch een levenskwaliteit zouden verbeteren, prestaties verhogen, depressies doen verdampen, en superslank maken, zijn in 13 jaar tijd verzevenenvijftigvoudigd.

Tot welke verveelvoudiging (in meer) schat U Uw eigen beleid in?

Niet op het vlak van de omzetten van door U gelegaliseerde drugskartels, maar op het vlak van de echte Volksgezondheid (lees het boodschapje van deze hulpverlener).

Dag Fernand,

Ik ontving vandaag onderstaand bericht van een jongen van 23j. uit Brugge

welke we hier begeleiden om niet af te zakken naar...

zijn maat heeft zich van kant gemaakt

de zoveelste...in de rij...

met of zonder pillen of cannabis....

de maatschappij is totaal verziekt;...

deze kinderen kunnen hier niet meer leven;..moeten dus weg...

tot hiertoe blijft mijn Brugse vriend overeind

hij is echt sterk en kent de gevaren

omdat hij onlangs op een avond, vrienden had gewaarschuwd voor dergelijke situaties;

hadden ze hem te Brugge op straat afgeklopt en voor dood achter gelaten

het waren de drugsdealers die zijn gepreek beu waren

machtige clan verkopers willen géén gezeur...

geen nood, hun klanten vallen zo wel dood
gelukkig heeft hij op tijd de kliniek bereikt door passanten....
en heeft hij de boodschap begrepen, van " loslaten " die rotzakken
het is hun keuze, niet de jouwe...
hou dus afstand..
. 't schijnt te lukken bij hem tot hiertoe,
maar hij heeft wel een reuze moeder...en een thuis..
Groetjes

Apotheker Fernand Haesbrouck, 30 juni 2009